

cuius apud grecos quinq; sunt varietates z differētię: Lōmu-
nis; Attica; boica; ionica; colica; Quintili, in prio; ptinus em̄
post interpretatōem lingue secretōnis; id est quas greci glossas
vocāt, Eadē z glossemata vocātur, inde glossematici, qui vulg;
glossatores vocātur, nūc ab imperitis glose; z quidē simpli;
ci s; p̄p̄uacūq; vsurpant̄ expositōe; quod quā bene dicat; vide
rint ipsi; qui glossas illas, q̄bus nihil est ineptius, maiore cū ap-
paratu exponūt; q̄s priscoz iuriscō sultoꝝ scripta; in quōꝝ enar-
rationē glosse illę q̄busdam barbaris ac prosius lingue lati-
ne impiti s fuerūt compate; nemo certe veterū, hoc est eruditoꝝ
rū; glossam, in ea ynquā accepit; significatiōe; hęc raphael regi;
at Seneca etiā i eplis cōtra glossemata scribit; Et merito glos-
se ille interliniāres; quas nr̄i triuiales mgr̄i faciūt; ab oibus vi-
tād; z iuuenibus phibendę sunt in primis.

C Genitura appellat̄ latino vocabulo z erudito, qđ vulg; in
doctū, natiuitatē, vocat; hinc est illud apud sparcianū; Senec-
rus genituras sponas; requirebat cū esset mathescos peritissi-
mus; Et Julius firmicus peculiariter yti; Ambrosius s sermo-
ne triu; vsus, natiuitatē; sicut vulgo dicit; appellat; in q̄rto exa-
meri, breui atomo exiguoz momēto distare natiuitatē, in opis
et potētis zc. alias genitura p̄spermate accipitur de quib; plu-
ra scribit Beroaldus.

G Grabāt media p̄ducta apđ latinos est lectica; seu pu; lectus.
Bregūta; z reliq; ponūt d̄riam; dicētes, p̄ gremio grabatū p̄ le-
cto pone grabatū; sed hallucinant̄ oīno; q̄ em̄ grabatus p̄cet
gremiū; nō est lectū apđ idoneos, sed latini scribūt grabat; p̄ g; z
p̄ducūt mediā, sicut Virgil, in moreto, mēbra leuat sensim vili
ōmissa ḡbato; greci s; p̄ k̄ scribūt z priaz p̄ducūt sic κε α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

H Helēna media breui p̄nūciat; siue sit grecoz meretric; siue
sancta Constantini mater; nescio autē cur indocti homines; q̄ ni-
hil legerūt faciūt differentiā; inter sanctā; z meretricem, quo ad
nomia; dicentes, p̄ meretricē prima breui; p̄ sanctā; prima longa;
quasi indignū ducentes; sanctā Helenam nomine meretricis
cōtaminare; cū p̄les meretrices vocent; marie; p̄les Latharing;
p̄les barbare; p̄les Thilie; Sitr p̄les virgies; z p̄be m̄lieres;
i; s̄dem nominib; cum non nomina sed res sit inspicienda.

H

Ueittera h

Homilia per h in principio scribendum est/et per i ante l non eita dicendum homilia/non homelia : ita scribitur apud grecos ομιλία quorum hec dictio est, testis est Iohannes Itra stonus, et nestor Dionysius, et interpretatur apud latinos homilia colloquium, cōcio, et sermocinatio. Nam et apud grecos ομιλίο dicitur concinor, colloquor &c. Item debemus dicere litania, non letania, etiam penultima syllaba longarvt non obscuratur intelligi in grecis: ita em apud grecos scribit λιτανία, vnde Hieronymus super zacharia, holda, interpretatur de peccatis domini, quod grece significantius dicitur: λιτανύεις, valetque apud latinos tantum quantum, supplicatio,

Hippocrates cum i latino et duplicato p scribitur, fuit medicus insignis, corripitque penultima syllabam, Et non pducit vt vulgo pferunt: vnde Iarcalis Os hominis multum me rogar hippocrates: et componitur hippocrates ex ιππος quod est equi et κρατος id est robur, quasi equi robur, vulgares et indocti scribunt, et nominant hippocras, et male: Sic et etiam scribunt Galienus, cum docti et scribant et pferant, Galenus, si ne i, fuit et hic Galenus medicorum, preter hippocratem, fere princeps, ex pgamo asie oppido ortus,

Hieronymus cum aspiratione in principio, et i latino, et ai y greco in penultima syllaba, est dictio quinquaginta syllabarum, non vt indocti pferunt, quattuor, et significat /sacrum nome, vel sacraliter, sunt due syllabe prime breues, et oratione accentus/longa: nisi fiat Synbthesis, vt illud: Qui Hieronymo satus parentem: Hic etiam notare licet, omnia cōposita ab hieros, quod significat, sacer, in principio cum i latino aspirato scribi debere, vt hierarchia, non cum g, vt quidam papiunt, hierosolyma: vel hierusalem indeclinabiliter, Angelus policiamus, tertius ad nūm satur ille Hieronymus vndis,

Harmonia que est compositio, vel concordantia, cōtra vulgi cōsuetudinem, penultima habet correptam, vt Lucreti, harmoniam grati quam dicit: Et felix cappella, que istoz laudes laudes ptulit harmonia,

Humilis pprie apud latinos, est ille, qui est obscurus et sordido genere, vel loco natus: inde, humilitas, illa, obscuritas, loci

Litania

vel generis. Item humilis significat, hortz, sicut procer? hrad
 vnd hoch: sic hūilis hōlein kurtzer, vel hūilis arbor, teu, mder.
Herodotus prium hystoriographi/ contra vulgi opinionē/
 do syllabam penultimā cor reptam habet: vnde Autoni? poe?
 ta in greco carmine. οκτω λον κυ λον εννεα ηρο λον et
 similia pria do corripunt: vt Theodotus; zenodotus; furius,
 baculus en corzenodoti en cor crateris.

Heradius nomen philosophi/ syllabā di pducit non corri-
 pit: vt vulgus putat: sic em scribitur apud grecos, ηρα κλει
Lucretius, heraclit? inquit quoz dux prelia priuus, simili mo-
 do heraclides i producit:

Huruca non eruca (vt scribit Seorius valla) paruu ē hur-
rucus: quoddaz reptile/ quod super braticas precipue repit/ cor-
 rosuz folia, teuto, rup; preter ceteros autem etiam Iouianus
pontanus legit eruca:

Heresis, vide in dictione modernus/ pulchra.

Hypocausta dicuntur latine que barbari stibas vocāt: vi-
 de in dictione stuba v'l stuppa: qua dictione, vt alibi omisi, vti ē
 iurisconsultus Ulpianus, ff. de lega. 3. l. ligni appellatio: dum
 inquit: lignis autem legatis quod cōburendi causa paratū est/
 continetur siue ad balnei calefactionem/ siue dietarum: hypo-
caustorum siue ad calcem/ siue ad aliam rē coquendā/ solebat
 vti: **H**ic nota hypocausta et balnea distinguū: nota pariter, die-
tam, hic optime posse accipi/ p stuba, vulgari vocablo, nā dieta
 est loc? cenationis vt dixi, z calefit p ligna, vt h̄ ḡ stuba dici p̄t.

Horrea nō tm receptacula frumētū: sed etiā aliaz rez repōsi-
 tia esse, testes sunt eruditi/ z in priuis iuriscōsulti, q̄ plurib? in
 locis, et peculiariter in titulo/ de contrahēda emptione, horrea
 frequēter vsurpant/ p repositorio mercūz rez p̄ciofarum.

Hastiludioraris, verbum est, vulgo frequens, quod parum
 elegāter/ vltate dici z vsurpari credo, hasticos tm ludos, in ca-
 ligula: Suetonius, vocat eos qui hastis conficiuntur.

Hospitale, vulgo vocat, qd̄, eleganter z grece, nosocomion,
 appellat, hoc ē domiciliū lāguētūz q̄ egrotātes aliū Hierony,
 in ep itaphio fabio leidi, prio oim νοσοκομιο v' nosocomio, id ē
 languētū villā, instituit in quo egrotātes colligeret de plateis:

De littera J

et cōsumpta languorib⁹ atq; inedia miserorū mēbra refoueret
nosinos⁹ ποσιuos em, i. egrotus; nosēmaticus ualitudinarius
dicit^r. vñ pperā legitur in autetica/de scriillimis epis/collatioe
ix ita. Sed nec reno⁹chūi/aut nosachomūi/aut prothochūi/aut
aliū quēlibet venerabilis dom⁹ gubernatore zē. Ita em legēdū
est^rreno dochiūm p x, siue ^zενοδοκειον, p κηνοσομιū, aut pro-
chodochiō. Et cū accursius taceat, tu ita interpretare: nosocomi-
um, qd sit diximus, prochodochiū autē dicit^r vulgo, hospitale
medicorū; prochos ^προχος em mendic⁹ dicit^rz dochiū ^{δο}χειον
domus. vel receptaculū; reno dochiū autē est locus public⁹ quo
pegrini et hospites hospitaliter recipiūt: renos em hospes di-
cit^r, et dochiōn receptaculū, z penultima lōga est, in illa z pcedē-
te dictione: Hieronymus vt supra, reno dochiū in portu roma-
no sitū totus pariter mundus audiuit. **H**ic obiter nota remia
esse munera hospitalia, nō ecenia, vt vulgo pferatur: Inde etiā
renoparachiū dicuntur illi, qui iussu decurionū z prouinciali-
um/ domo legatos externos suscipiebant: et hoc nomen iudiciū/
q; peculiari pompa romē suscipiebantur: ipi greci/de quib⁹ mē-
tionem facit: Archadius iuriconsultus, ff. de munerib⁹/ et ho-
noribus, item orphanotrophium dicit^r vulgo, hospitale pupil-
lorum: et eorum qui vtroq; parente orbatū sunt, ορφανος enim
pupillus, et τροφη educatio est. Item bzephotrophium dicit^r
vulgo hospitale puulorum/ quibus infantes expositici alunt^r:
Bzephos ^βρεφος em latine infans dicit^rz trophe τροφη edu-
catio: Sicut etiam, Hierocomion loc⁹ est in quo leprosi alū-
tur; hoc est domus leprozorū, hiera grece lepra dicitur latine
et κολη villa, de quibus z plura L. de sacro. eccle. vbi pperam
omnia leguntur: itē, cccxxix. viij. ca. tributum.

Jacobus proprium nomen/ mediam producit/ non corripit,
vt vulg⁹ enunciatz per dieresim, sillabarum quattuor ē. Clau-
dianus: ne laceres versus dicit Jacobe meos. Vehementer hoc
in loco errauit gallus alexander, qui dicit, dalida sampsonis ia-
cobiq; maria. **J**acobus enim media longa est: et ego apud eru-
ditiores, nō sampson, sed sanson, vel samson lego: Itē dalila nō
dalida. Sic em nup in qdā vetustissimo exēplari eplaz. sancti
Ambrosij inueni ad vigiliū, epla. lxx. Et ita ponit etiā diu⁹ hie